

CITES DE NARCÍS OLLER EN DEFENSA DE LA LLENGUA CATALANA

1. "...la llengua pròpia, verb del nostre esperit, esplai dels nostres cors, la llengua dels avis, de tota la nissaga, l'única que respondria amorosa i dòcil als sentiments propis...Ho veus, tu que m'escoltes jove? doncs, segueix l'exemple i sinó, retira't que tu no ets patriota, ni ets artista, ni ets poeta."

(discurs com a president del Jocs Florals de 1896)

2. No, amic Galdós, no és exclusivisme, ni provincialisme, ni separatisme ni cap altre ogre qualsevol dels acabats en isme el que em fa escriure en català. Escric la novel•la en català perquè visc a Catalunya, copio costums i paisatges catalans i catalans són els tipus que retrato, en català els sento cada dia, a totes hores, com vostè sap que parlem aquí. No pot vostè imaginar-se efecte més fals i ridícul del que em causaria a mi fer-los dialogar en una altra llengua

(carta de Narcís Oller a Benito Pérez Galdós. [trad del castellà] Barcelona, 14 de diciembre, 1884. W.H. Shoemaker: Una amistad literaria: la correspondencia epistolar entre Galdós y Narciso Oller. BRABLB, XXX 1963-64. p.22 separata)

3. Entre l'escriptor i la seua llengua nadiua hi ha un nexa tan estret que no té substitució possible.

(Memòries literàries, cap. 1. Obres Completes vol 2. Bcn:Selecta, 1985, 2a ed. p. 696

Narcís Oller